

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313210832
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5313210832.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci v právnej veci navrhovateľa: N. C., nar. XX. X. XXXX, bytom I. č. XXX, právne zastúpený JUDr. Michaelou Poláčkovou, advokátkou, Advokátska kancelária F., N. XX, proti odporcom v rade: 1/ E. F., rod. C., nar. XX. X. XXXX, bytom F., J. J. XXXX, 2/ S. B., nar. XX. X. XXXX, bytom I. č. XX, právne zastúpený JUDr. Jozefom Varmusom, PhD., advokátom, Advokátska kancelária VARMUS, s.r.o., Palárikova 83, Čadca, v konaní o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5C/308/2013-104 zo dňa 24.7.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Prvostupňový súd svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 31, § 34, § 35, § 37, § 49a, § 588 Občianskeho zákonníka, § 80 písm. c) O.s.p. a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Súd je toho názoru, že navrhovateľ má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti splnomocnenia a kúpnej zmluvy, pretože bez tohto určenia by bolo právne postavenie navrhovateľa k pozemkom, ktoré boli predmetom ako kúpnej zmluvy, tak aj splnomocnenia, neisté. Ak by súd na základe vykonaného dokazovania určil tieto právne úkony za neplatné, odstránila by sa právna neistota právneho postavenia navrhovateľa, ktorú nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom.

Ako navrhovateľ uviedol, mal vôľu previesť odporcovi 2/ len jeden pozemok, a to parcelu číslo 6308/17, ktorú svoju vôľu prejavil aj v zmluve o budúcej zmluve, kde sa dohodli aj na kúpnej cene tohto pozemku vo výške 2.463,- eur. Ako navrhovateľ uviedol, v dňoch 24. - 29. 3. 2013 bol nečakane hospitalizovaný v nemocnici pre vážne zhoršenie zdravotného stavu, ktorý bol spojený s diagnózou rakoviny žalúdka. Vzhľadom na jeho vek 91 rokov a rozsah krvácania do žalúdka išlo o život ohrozujúci stav. Práve v čase hospitalizácie navrhovateľa odporca 2/ naliehal na jeho dcéru - odporkyňa 1/, ktorá konkrétny obsah zmluvy o budúcej zmluve nepoznala, avšak mala vedomosť o tom, že navrhovateľ a odporca 2/ spolu jednali o prevode, aby si zabezpečila splnomocnenie na prevod pozemku, pričom samotný navrhovateľ prejavil vôľu splniť ešte za svojho života záväzok voči odporcovi 2/, ktorý mu vyplýval zo zmluvy o budúcej zmluve. Splnomocnenie pripravil odporca 2/, ktorý zabezpečil zároveň aj účasť notára v nemocnici, ako navrhovateľ, tak aj odporkyňa 1/ sa s jeho obsahom neoboznámili, iba ho podpísali, keďže boli silne emotívne ovplyvnení situáciou možnej smrti navrhovateľa. Odporkyňa 1/ aj keby bola schopná prečítať si obsah tohto splnomocnenia, nevedela by ho náležite posúdiť, nakoľko nepoznala konkrétny obsah zmluvy o budúcej zmluve. Následne dňa 26. 3. 2013 odporkyňa v 1. rade na základe splnomocnenia podpísala vyhotovenú notársku zápisnicu N 83/2013, ktorá obsahovala osvedčenie vyhlásenia odporkyne 1/ o vydržaní výlučného vlastníckeho práva navrhovateľa

k pozemkom 6308/16, /17, /18, /19, a v tento istý deň bola na tom istom notárskom úrade medzi odporkyňou 1/, ako aj odporcom 2/ uzatvorená kúpna zmluva, ktorú pripravil odporca 2/, a obsahovala prevod notárom osvedčených štyroch pozemkov navrhovateľa za kúpnu cenu 2.463,- eur. Teda za cenu jedného pozemku dohodnutého v zmluve o budúcej zmluve. Odporkyňa 1/ však v čase podpisu tejto kúpnej zmluvy uvedená skutočnosť nebola známa, z čoho vyplýva, že medzi obsahom zmluvy o budúcej zmluve a obsahom splnomocnenia kúpnej zmluvy, sú zásadné nezhody a rozpor s plnením v neprospech navrhovateľa, ktoré však odporkyňa 1/ nevyvolala, konala v najlepšom úmysle zachovať všetky práva navrhovateľa.

Z vykonaného dokazovania súd dospel jednoznačne k záveru, že tvrdenia navrhovateľa, ako aj odporkyne 1/ o tom, že tieto právne úkony neprejavujú vôľu navrhovateľa, ale naopak, vôľu odporcu, ktorý uviedol navrhovateľa, ako aj odporkyňa 1/ do omylu, ktorá práve právne úkony podpisovala ako jeho splnomocnenec, sú účelové a zavádzajúce, nakoľko sú v rozpore nielen s podpísanými dokladmi, ale s výpoveďami všetkých svedkov. Ako uviedla svedkyňa JUDr. H., ako splnomocnenie, tak aj kúpnu zmluvu pripravovala ona, pretože prišiel za ňou samotný navrhovateľ, ktorý si chcel vysporiadať aj iné svoje pozemky, pričom ona mu uviedla, aké doklady treba zabezpečiť, pričom po preskúmaní týchto dokladov dospela k záveru, že nakoľko mal navrhovateľ Čd z roku 1950, najlepšie predpoklady na vysporiadanie aj ostatných pozemkov, ku ktorým doniesol odporca 2/ geometrické plány, by bolo na navrhovateľa, ktorý uznával vlastnícke právo pána P. a Q. k ostatným trom pozemkom, pričom odporca 2/ by bol pána P. a Q. vyplatil, a z navrhovateľa by boli prevedené tieto pozemky na odporcu 2/. Kúpnu zmluvu už mala vopred pripravenú, avšak nakoľko došlo k nečakanej hospitalizácii navrhovateľa, bolo potrebné vyhotoviť plnú moc pre odporkyňa 1/, pričom samotná svedkyňa uviedla, že s odporkyňou v 1. rade sa rozprávala o tejto plnej moci, bol jej známy obsah tejto plnej moci, že ide o štyri parcely, diktovala, že ide o štyri parcely, bola u nej v kancelárii, a po nadiktovaní odišla hneď s touto plnou mocou za navrhovateľom do nemocnice. Odporkyňa 1/ mala aj ďalšie možnosti oboznámiť sa s obsahom tohto splnomocnenia, a to prečítať si ho v aute, keď ju viezol odporca 2/ do nemocnice, respektíve keď ho čítala pracovníčka notárky pred samotným navrhovateľom, ktorá jednoznačne potvrdila, že navrhovateľovi prečítala celé splnomocnenie, a nakoľko išlo o staršieho človeka, vždy si overuje, či je spôsobilý na právne úkony, pretože v opačnom prípade by podpis overiť ani nešla, a na mieste samom kladie aj kontrolné otázky, aby mohla posúdiť, či v danom prípade bol navrhovateľ spôsobilý vnímať obsah tohto prečítaného splnomocnenia, v opačnom prípade by mu ho podpísať nedala. Súd teda jednoznačne neuveril tvrdeniam odporkyne 1/, že jej nebol známy obsah plnej moci na prevod štyroch, a nie jedného z pozemkov. Jednoznačne existovala u nej vôľa podpísať takéto plnomocnenstvo, pričom samotným prejavom vôle bol práve podpis tohto plnomocnenstva, s ktorým ona súhlasila.

Skutočnosť, že odporkyňa v 1/ rade vedela o obsahu splnomocnenia, ktorého predmetom mali byť štyri, a nie jeden pozemok, vyplýva aj z toho, že pred notárkou vyhlásila, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom štyroch pozemkov, nie jedného, pričom notársku zápisnicu N 83/2013, predmetom ktorej bolo osvedčenie tohto vyhlásenia o vydržaní, vlastnoručne na notárskom úrade aj podpísala. Samotná notárka v konaní dosvedčila, že oboznámila odporkyňa 1/ obsah tejto zápisnice, vždy sa pýta, či účastníci rozumejú aj obsahu zápisnice, taktiež sa pýta, či sa ohľadne pozemku nevedie nejaký spor, a nakoľko odporkyňa 1/ nenamietala nič voči tejto zápisnici, osvedčenie vydala a dala odporkyňa podpísať. Pokiaľ by si odporkyňa bola vedomá, že má plnú moc len na podpis jedného pozemku, bola by uvedenú skutočnosť pred notárkou namietala. Na pojednávaní sa však odporkyňa 1/ vyjadrila tak, že osvedčenie ani nevidela, ani ho nepodpísala, asi im ho notárka dala len prečítať a podpísať. Sama sa nevedela vyjadriť, koľko podpisov dala na notárstve. Odporkyňa 1/ však potvrdila v konaní, že im notárka prečítala kúpnu zmluvu aj za prítomnosti jej sestry, ktorá však na ňu tiež nič nepovedala, iba uviedla, že už peniaze od odporcu 2/ má. Účelovo pred súdom uvádzala, že neporozumela tomu, čo notárka číta, nerozumie ani číslam, ani pozemkom, keďže pozemok nikdy neprevádzala. Súd to však považuje za zavádzajúce, nakoľko z obsahu týchto dokumentov je jednoznačné, že predmetom prevodu boli štyri pozemky, a nie jeden pozemok. Pokiaľ sa odporkyňa 1/ vyhovárala na to, že bola v ťažkom psychickom rozporení zo zdravotného stavu otca, súd je toho názoru, že aj toto tvrdenie je účelové, keďže prevod nevysporiadaného pozemku je vážna a náročná záležitosť, pokiaľ tomu nerozumie, mala sa obrátiť na nejakého právnik, a s ním túto záležitosť, keď by uplynulo ťažké psychické rozporení, mala prekonzultovať. Pokiaľ by bola až v takom ťažkom psychickom rozporení, ako uvádza, nezaujímala by sa o žiaden prevod pozemkov.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že návrh navrhovateľa bol nedôvodný, špekulatívny, a preto ho súd v celom rozsahu zamietol. Navrhovateľ tvrdil, že uzatvorené právne úkony - splnomocnenie, kúpna zmluva boli v rozpore s jeho vôľou, mal vôľu previesť jeden pozemok, parcelu 6308/17 za kúpnu cenu 2.463,- eur podľa zmluvy o budúcej zmluve, avšak odporca ho uviedol do omylu, predal štyri

pozemky za kúpnu cenu jedného, čím mu vznikla aj značná ujma, najmenej 13.425,- eur. Súd mal však preukázané, že účastníci zmluvy dospeli k dohode, že štyri pozemky sa urýchlene vysporiadajú na navrhovateľa, pričom navrhovateľovi bude vyplatená kúpna cena za jeho pozemok, a ostatným užívateľom pozemkov, ktoré neboli vysporiadané, bude vyplatená ich kúpna cena, čo potvrdil na pojednávaní aj svedok P.. Súd poukazuje na to, že samotný navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vlastníkom ďalších troch pozemkov, že parcela /16 bola vedená na Kocúra, odpredaná P., a parcela /18, /19 na Q., avšak keď ich na neho zapísali, a teraz na neho nie sú zapísané, nech mu ich zaplatia. On však samotný žiadal, ako vypovedala svedkyňa JUDr. H., o spísanie čestného prehlásenia, aby mu potvrdili pán P. a Q., že dostali peniaze za ich pozemky, a nebudú si nárokovať finančné prostriedky za tieto pozemky. V súčasnosti však podaným návrhom navrhovateľ žiadal určiť kúpnu zmluvu za neplatnú, a v prípade, že by súd jeho návrhu vyhovel v zmysle § 34 ods. 2 Katastrálneho zákona, ak by súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu, t.j. kúpnej zmluvy, správa katastra vyznačí stav pred týmto právny úkonom, t.j. vlastníctvo navrhovateľa ku všetkým štyrom parcelám 6308/16-19, čím by naopak on neoprávnene získal do vlastníctva ďalšie tri pozemky, za ktoré nikdy nezaplatil kúpnu cenu, a o ktorých vyhlásil, že nie je ich vlastníkom. Účastníci zmluvy, ako aj ostatní užívatelia týchto pozemkov, však vedeli, že formálne boli na navrhovateľa zapísané štyri pozemky, pričom bol vlastníkom len jedného, za ktorý mu bola vyplatená kúpna cena, ako aj ostatným užívateľom týchto pozemkov, teda súd mal jednoznačne preukázané z vykonaného dokazovania, že vôľou navrhovateľa bolo kúpnu zmluvou previesť štyri pozemky na odporcu v 2/ rade za kúpnu cenu štyroch pozemkov, pričom navrhovateľovi bola vyplatená kúpna cena za pozemok /17 vo výške 2.463,- eur, matke svedka S. P. bola vyplatená kúpna cena za pozemok /16, a pánovi Q. kúpna cena za pozemky /18, /19.

Súd poukazuje na judikát Najvyššieho súdu ČR spisová značka 30Cdo/1251/2002, v zmysle ktorého o ospravedlniteľný omyl nejde, pokiaľ mýliaca sa osoba z nedbalosti nevyužila možnosť overiť si skutočnosť rozhodné pre uskutočnenie zamýšľaného právneho úkonu, ak mala možnosť sa takémuto omylu vyhnúť. Z uvedeného teda vyplýva, že súdna prax vychádza z toho, že úspech určitej osoby dovolať sa v konkrétnom prípade neplatnosti právneho úkonu pre rozhodujúci omyl, avšak predpokladá, že táto osoba predtým využila možnosť overiť si sama skutočnosť rozhodné pre určenie právneho úkonu, resp. že využije možnosť sa omylu tohto druhu vyhnúť, teda ak takáto osoba nemohla sa pri vyvinutí obvyklej pozornosti, starostlivosti, ktorú možno od nej požadovať, poznať skutočný stav, t.j. šlo by o tzv. ospravedlniteľný omyl. Z uvedeného teda vyplýva, že odporkyňa v 1. rade sa mala jednoznačne pred podpisom plnomocenstva oboznámiť s obsahom tohto plnomocenstva, nič jej nebránilo v tom, aby si ho prečítala, pričom neobstoja jej tvrdenia, že tomu nerozumela. Pokiaľ tomu nerozumela, nemala to podpisovať, a mala sa obrátiť na nejakého právnik, a taktiež pokiaľ ide o podpis kúpnej zmluvy, táto jej bola prečítaná, bola oboznámená s jej obsahom, takže sa nemôže vyhovárať na nejaký omyl, a pokiaľ tejto zmluve nerozumela, nemala ju podpísať, a mala sa obrátiť na ďalšieho právnik, ktorý jej ju vysvetlí. Nemôže sa teda vyhovárať, ako v záverečnej reči uviedla, že všetko na súde bolo klamstvo, ona uvedené doklady nečítala, keď predtým ona sama nevyužila možnosť overiť si skutočnosť rozhodné pre vykonanie právneho úkonu, resp. využiť túto možnosť omylu z tohto druhu sa vyhnúť. Nič jej v tom nebránilo. Je len nelogické tvrdenie navrhovateľa, že jediná odporkyňa v 1. rade, ktorá sa o neho neustále stará, nevedela o uzatvorení zmluvy o budúcej zmluve, avšak mala vedomosť, že navrhovateľ a odporca 2/ jednali o prevode, pričom ďalšie dve jeho dcéry, O. S., aj W. J. o uzatvorení tejto zmluvy vedeli, a napriek tomu dal odporkyňa 1/, ktorá nemala vedomosť o zmluve o budúcej zmluve, splnomocnenie na majetkové vysporiadanie práve nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom tejto zmluvy. Taktiež navrhovateľ celý čas tvrdil, že obsah ako splnomocnenia, tak aj kúpnej zmluvy, pripravil odporca 2/, pričom v konaní bolo preukázané, že vyhotovenie samotnej kúpnej zmluvy si objednal navrhovateľ u JUDr. H., ktorá to potvrdila, a jej obsah nepripravil odporca 2/, tak ako aj splnomocnenie, ktoré bolo vyhotovené len z toho dôvodu, že navrhovateľ začal krváčať, a bol hospitalizovaný.

Pokiaľ navrhovateľ z opatrnosti namietal aj rozpor v týchto právnych úkonoch s dobrými mravmi podľa § 39 OZ, keďže sa odporca k týmto pozemkom dostal neslušným a nepoctivým konaním, ktoré je v rozpore s prevažujúcou morálkou spoločnosti, súd poukazuje na vyššie uvedené skutočnosti, na to, že naopak samotný navrhovateľ konal špekulatívne, ktorý pokiaľ by bola kúpna zmluva vyhlásená za neplatnú, v zmysle § 34 ods. 2 Katastrálneho zákona by bol on zapísaný ako vlastník štyroch pozemkov, pričom, ako sám uviedol, je vlastníkom len jedného, a nakoľko mu zapísali aj ďalšie štyri, ktoré mu potom „zobrali“, tak nech mu ich aj zaplatia. Ak by aj súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že navrhovateľ bol uvedený odporcom v 2/ rade do omylu, v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR publikovaného v Právnych rozhľedoch 2000 č. 12, skutočnosť, že účastník zmluvy uviedol iného účastníka do omylu, nemá za následok absolútnu neplatnosť zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi.

Na základe vykonaného dokazovania súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný, nakoľko nemal preukázanú neexistenciu vážnosť vôle na prevod pozemkov ako navrhovateľa, tak aj odporkyne v 1/ rade. Nemal preukázaný omyl vyvolaný odporcom v 2/ rade, a taktiež nemal preukázaný rozpor s dobrými mravmi.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 220 O.s.p. zmeniť tak, že návrhu navrhovateľa vyhovie a prizná mu náhradu trov konania. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že skutkové zistenia súdu sú nesprávne a založené na absolútne neobjektívnom rozlíšení a posúdení nesporných, právne relevantných skutočností, ďalej právne relevantných skutočností, ktoré sa na základe bežných životných skúseností javia ako rozumne prijateľné a napokon právne relevantných skutočností, ktoré sú pre jednoznačnú protiprávnosť neprijateľné, ktoré podrobne špecifikoval vo svojom odvolaní. Uviedol, že na základe notárskej zápisnice bolo preukázané nadobudnutie vlastníckeho práva navrhovateľa k všetkým štyrom pozemkom, ktorú skutočnosť odporca 2/ nevyvrátil. Pokiaľ odporca 2/ uvádzal, že navrhovateľ nie je skutočným vlastníkom zvyšných troch pozemkov, a tak sponchyboval jeho vlastnícke právo, nijako nevedel preukázať vlastnícke právo iných osôb, ktorý mal údajne vyplatiť cenu im patriacich pozemkov. Títo údajní vlastníci si navyše nerobili vlastnícky nárok k pozemkom, hoci mali vedomosť o tomto súdnom konaní, z čoho možno usudzovať, že nie sú skutočnými vlastníkmi a svoje vlastnícke právo nevedia preukázať. Ak by teda platilo, že navrhovateľ nebol vlastníkom sporných pozemkov, tak vlastnícke právo odporcu 2/ trpí vadou v zmysle zásady „nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet“, ktorá vedie k absolútnej neplatnosti právnych úkonov podľa ust. § 39 OZ. Odporca 2/ sa navyše nikdy nevyjadroval, že nadobudol vlastníctvo k pozemkom plne po práve a podľa práva, tvrdil, že o okolnostiach osvedčenia vlastníckeho práva na navrhovateľa vedel. Vyjadrenia odporcu 2/ sú preto protichodné a zmätočné. Iná vada konania spočíva podľa neho k preukázateľne jednostrannom posúdení veci v prospech odporcu 2/, ktorému súd poskytol právnu ochranu, čo by vlastníkovi pozemkov v zmysle práva, hoci v konaní bolo svedkami jasne naznačené, že navrhovateľ na neho podľa napádaných právnych úkonov previedol pozemky, hoci nebol ich skutočným vlastníkom. Jednostranný prístup súdu je zrejmý z celého obsahu odôvodnenia, kde sa súd žiadnym spôsobom nevyrovnáva s pochybným nadobudnutím vlastníctva odporcu 2/ k pozemkom, ani pochybnými okolnosťami ich nadobudnutia, ani pochybným prospechom odporcu 2/, ale všetky tieto pochybnosti smerujúce k osobe odporcu 2/ posúdil ako špekuláciu, účelovosť a vyhováranie navrhovateľa a odporkyne 1/.

Odporcovia v 1/ a 2/ rade sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadрили.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia ústneho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. f), h), ods. 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

V zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

V zmysle ust. § 221 ods. 2 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu do právomoci, ktorého vec patrí.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa v predmetnej veci rozhodol predčasne, s poukazom aj na skutočnosť, že pred Okresným riaditeľstvom PZ Martin, odbor kriminálnej polície, sa vedie vyšetrovanie okolností osvedčenia vlastníckeho práva k pozemkom, prevedených kúpnu zmluvou, ktorej neplatnosť je predmetom skúmania v danom spore pod sp.zn. ČVS: ORP-491/OEK-MT-2013.

Z dôvodu, že odvolací súd považuje rozsudok súdu prvého stupňa za predčasný, došlo postupom súdu prvého stupňa k porušeniu práv účastníkov konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné, zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie v ovplyvňujúcich súvislostiach. Účastník má právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti, s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne vypočuť účastníkov konania, oboznámiť sa s listinnými dôkaznými prostriedkami, spisom Policajného zboru Martin, odbor kriminálnej polície. Dôkazy vyhodnotiť v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p., vo veci opätovne rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.